

Diskuse: Informovaný souhlas (etika)

Postup redakčního zpracování

K redakční kontrole ještě zbývá • obrázky a licence

V článku bylo zkontrolováno • zdroje • citace • kategorie a portály • synonyma a název • členění a nadpisy • prolínkování • pravopis • typografie

Dokážete-li některé z doporučených úprav provést, směle se do nich pusťte! V případě jakýchkoli nejasností se můžete podívat do nápovědy nebo se nás zeptat, rádi Vám pomůžeme.

Refresh page

New thread

New comment

New comment

Send

Cancel

Připomínky k článku

Stylistika a obsah

Ačkoliv jsem všeobecné lékařství nestudoval, a přestože je článek dle příspěvatele převzat ze zdroje se souhlasem, mám k němu poměrně zásadní výhrady. Rozhodně netvrdím, že je věcně chybný (paradoxně výklad v podobném znění často kvituji s nadšením), ale celkové znění článku na mě nedělá dojem výkladu. Jeví se spíš jako forma imperativně zaměřeného textu, který nemá daleko k dogmatu, doktríně, absolutní pravdy či ideologické agitky. Jelikož se jedná o článek z etiky, nejsem si jistý, zdali je to (např. s přihlédnutím k zmíněné historii lékařské praxe v ČSSR) přípustné, či naprosto nepřipustné. Troufám si však tvrdit, že je to nepřipustné.

Rozhodně nelze tolerovat výklad působící dojmem "jediné a správné pravdy", zejména pokud se jedná o článek z etiky. Nijak nezpochybňuji práva a povinnosti pacienta či lékaře, ale autor tématu přesahující do lékařství a etiky by měl zohlednit obojí v obou oblastech - z textu (ani původního zdroje) mi není např. jasné, jak by se měl zachovat lékař v situaci (budu to schválně demonstrovat na vcelku nepravděpodobném případě, aby se někdo necítil dotčen), kdy přijde k lékaři manželský pár, a muž hovoří za ženu a činí za ni rozhodnutí. Z hlediska příslušných právních předpisů na to patřičné nástroje máme. Zde nikoliv.

Po stránce syntaktické, ale zejména stylistické má článek výrazné nedostatky - subjektivně zabarvené obraty typu "smutně groteskní" jsou ... smutně groteskní.

Výrazová stránka obsahuje řadu zavádějících výrazů - "depersonalizovaný pacient" je jednak velmi těžko uchopitelný konstrukt (který si navíc každý interpretuje jinak), a navíc je depersonalizace nozologická jednotka per se.

Tvrzení, že "depersonalizovaný a rezignovaný pacient" je hlavní zdroj neoblíbenosti lékařů je názor, nikoliv fakt (a osobně mám dobrý důvod věřit, že mylný).

Co se týče předpokládaného souhlasu, nejsem si jistý, zdali injekční aplikace anestetik je vhodný příklad. Lékař by měl pravděpodobně v tu chvíli dávno odebranou anamnézu, nicméně bývalý i.v. uživatel drog dost často tuto formu podání odmítne. --JanKozinski (diskuse) 16. 6. 2020, 07:07 (CEST)

Answer

New comment

Send Cancel